

paa ny; jeg antager for Resten, at det er uden Grund. Jeg har dog villet tillade mig at tage Ordet for at udtale disse Betænkkeligheder, for at de muligvis kunne blive prøvede nøjere i det andet Ting. Man vil jo straks se, at der er to Fordele, som man agter at opnaa ved at give Tilslutning til Overenskomsten. Den ene er det Transportfællesskab, som den vil skabe, og den Garanti, den yder vedkommende Lands egne Afsendere til Udlandet, og den anden er den Bagtanke, at man har haabet derigennem at drage en Del af Trafikken fra Sverige til Tyskland gennem Danmark. Det vil imidlertid ogsaa ses, at denne Fordel for et Lands Afsendere ved at tiltræde Overenskomsten tillige vil medføre et Ansvar for det vedkommende Land for den gennemgaaende Trafik, og det er jo temmelig sikkert, at hvis den gennemgaaende Trafik skal blive af større Betydning, vil den rimeligvis ogsaa medføre visse Ulemper for den indenlandske Trafik, særlig den Ulempe, at den indenlandske Trafik vil blive tilsidefat ved adskillige Lejligheder. Men alle disse Ulemper var Udvalget enigt med mig om at se bort fra, naar det virkelig vilde være en økonomisk Fordel for vort Land, at vi fik denne Trafik herind over Danmark. Men der kommer saa det Spørgsmaal op: Vilde vi saa selv ogsaa fremdeles fuldstændig være Herre over vore Tariffer, den Pris, vi skulle have i Betaling for den gennemgaaende Trafik, naar vi tiltræde Overenskomsten? Vilde saa ikke de internationale Traktater paa de forskellige Baner blive bestemmende for den Tarif, som skal gælde for Danmark? Eller, med andre Ord, ere vi, naar vi tiltræde Overenskomsten, Herrer over at kunne fastsætte vore Priser, vore Tariffer, for Trafikken her igennem Landet? Dette er jeg ikke helt vis paa, at vi ville være, og det er navnlig dette Spørgsmaal, jeg gerne vilde anmode den højtærede Minister og forresten ogsaa ærede Medlemmer af Tinget om at høre deres Bidrag til Løsningen af. Skulde det nemlig være Tilfældet, at vi kun kunne saa denne gennemgaaende Trafik med store Tab, var der ikke stort vundet derved. Trafikken kan jo blive saa stor, at vi maatte komme til at udvide vort Materiel betydeligt, vi kunde maasse ogsaa komme til at anlægge Dobbeltspor til Korsør eller endog over Jyn, hvad jeg blot skal antyde. Hvis vi saa kun fik en Trafik, som gav os Tab, og vi med det samme stillede den gennemgaaende Tarif saaledes, at den indenlandske Trafik maatte lide derunder, vilde det vist være lidet ønskeligt for os at tiltræde Overenskomsten. Jeg haaber imidlertid ikke, at dette

er Tilfældet, særlig fordi den danske Tarif i Ojeblikket er lavere end de fleste andre Landes Tariffer, men jeg har dog villet drage dette frem, for at det kunde blive gjort til Genstand for Omtale her i Salen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Sugersleb): Det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler opstatede, er paa Forhaand besvaret og aldeles tydelig besvaret i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at denne Overenskomst for en Del er motiveret ved et Ønske om at kunne drage en større Trafik gennem Danmark, end ellers er Tilfældet. Det afhænger af helt andre Grunde. Men det vil saa Betydning med Hensyn til Ansvaret for den Trafik, som kommer her igennem, den være sig nu større eller mindre. Denne har intet at gøre med vore indenlandske Tariffer og for øvrigt i det hele taget ikke noget at gøre med Fastsættelse af Takster her i Landet, men disse Takster maa ganske vist fastsættes ved Overenskomst med Nabolandene, thi det ærede Medlem vil dog ikke tro, at der med andre Lande kan sluttes Overenskomster om Betaling for Besørgelsen, uden at man derved tager Hensyn til deres Ønsker i saa Henseende, det følger af sig selv. Dette berøres altsaa ikke ved denne Overenskomst. Jeg skal blot oplæse det Stykke i Bemærkningerne, hvor jeg mener, at den ærede Talers Spørgsmaal paa Forhaand er aldeles klart besvaret; det hedder deri: „Overenskomsten behandler dernæst hverken Person- eller Rejsegodsbefordringen, men kun Godstransporten, derunder Transporten af levende Dyr (sfr. Art. 31 Punkt 5 og 6). Endelig omfatter Overenskomsten kun de egentlige Befordringsregler navnlig Betingelserne for Godssets Modtagelse, Transportens Udførelse og Afbrydelse, Reglerne om Godssets Aflevering og om Erstatning for bortkommet og beskadiget Gods. Derimod tilkommer det de enkelte Lande frit at fastsætte deres Tariffer og Takster.“ Jeg tror ikke, at jeg behøver at føje nogen yderligere Bemærkning hertil.

Ordføreren (Bajer): Jeg skal betæne, hvad den ærede Indenrigsminister sagde, idet det forekommer mig klart at fremgaa af Overenskomstens Artikel 11, jevnført med Slutningsprotokollen, som findes paa sidste Side af Bemærkningerne, at hver Stat vedbliver at have fuldstændig Raadighed med Hensyn til Fastsættelsen af de Regler, den vil give for den indenlandske